

РЕШЕНИЕ

№ 6237

гр. София, 10.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 13.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **3797** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба с вх. № 11020 от 16.04.2020 г. на С. П. Ж.-Т., ЕГН: [ЕГН], а адрес за кореспонденция: [населено място] 4000, [улица], ет. 1 срещу Решение № Ж-211 от 25.03.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката се прекратява административното производство, образувано по жалба с вх. № 11С-00-43 от 11.09.2019 г., подадена от С. П. Ж.-Т. срещу [фирма] и [фирма].

Според жалбоподателката оспореното решение е незаконосъобразно и противоречащо на добрите нрави, тъй като нарушава човешките ѝ права, гарантирани от О. и подписаната от България Конвенция на ЕС, съгласно която ЕРП няма право да спира електрозахранването на гражданите, тъй като това противоречи на обществения интерес. Представя писмена защита.

Ответникът по оспорване – Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Н. Н. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Представя писмени бележки с изложени подробни съображения за законосъобразността на административния акт.

Административен съд – София-град, след като обсъди доводите на страните и

прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката С. П. Ж.-Т. е клиент на [фирма] /ЕР ЮГ/ и [фирма] /ЕСД/ за обект с административен адрес: гр. П., [улица], ет. 2.

В Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/ е постъпила жалба с вх. № 11С-00-43 от 11.09.2019 г., подадена от С. П. Ж.-Т. срещу горепосочените дружества. Жалбоподателката е отправила искане за възстановяване на захранването с електрическа енергия на имота с административен адрес: [населено място], [улица], ет. 2. В жалбата се посочва, че от 02.03.2012 г. на посочения постоянен неин адрес е прекъснато електрозахранването на ИТН 1347256 в нарушение на чл. 49, т. 4 от Раздел втори, Глава седма от Общите условия на ЕВН, който гласи че не се прекъсва електрозахранването преди национален празник. Изтъква се още, че съгласно чл. 25, т. 2 и т. 3 от раздел Първи, Глава шеста от Общите условия /ОУ/ при проблем с достъпа до ИТ, ЕВН е трябвало да начисли средномесечната консумация за същия период на предишната година. Жалбоподателката твърди, че не е получавала никакви съобщения, уведомления и констативни протоколи, което е задължение на ЕВН съгласно чл. 64 от Глава десета на ОУ на ЕВН, както и че не е спазено задължението от страна на ЕВН за графика и периода на отчитане, дължими суми и сроковете на плащане съгласно чл. 8, т. 2 от Глава трета, Раздел първи.

Видно от извлечението от протокол № 68 от 25.03.2020 г. на закрито заседание КЕВР в състав „Енергетика“ е счела жалбата за неоснователна и е приела процесното решение № Ж-211 от 25.03.2020 г., с което е прекратила административното производство, образувано по жалбата.

Според постъпилите в КЕВР на 03.10.2019 г. становище, допълнителни данни и документи във връзка с възникналите въпроси по жалбата от [фирма], преносът на електрическа енергия за процесния имот и измервателна точка номер /ИТН/ 1347256 е бил отчитан през средство за търговско измерване /СТИ/ с фабричен № 4406584. СТИ е било монтирано в имота. На 09.01.2012 г. и 06.02.2012 г. за имота е бил осигуряван достъп и на тези дати СТИ е било отчетено. След 06.02.2012 г., достъп на служители на ЕР ЮГ до СТИ за отчет не е бил осигуряван.

На 01.03.2012 г. преносът на електрическа енергия до обекта е бил преустановен поради натрупани неплатени задължения за консумирана електрическа енергия и мрежови услуги за периода от 06.01.2010 г. до 09.01.2012 г.

На 27.06.2012 г. на имотната граница на обекта е бил монтиран нов електромер с фабричен №[ЕИК]. На тази дата е бил извършен и отчет на показанията на демонтираното СТИ с фабричен № 4406584. Показанията са били за консумация на електрическа енергия в обекта през периода от 06.02.2012 г. до 01.03.2012 г. – датата на преустановяване на преноса.

На 14.09.2016 г. за имота на жалбоподателката е бил осигурен достъп, извършено е отчитане на показанията от служители на ЕР ЮГ и СТИ е било демонтирано за метрологична проверка. За имота е монтирано ново СТИ с дистанционно отчитане с фабричен №[ЕИК].

С Решение № 2661 от 20.06.2013 г. по гр. д. № 21066/2012 г. по описа на Районен съд – Пловдив, съдът е уважил предявените от [фирма] иски за плащане на задължения за консумирана електрическа енергия и мрежови услуги на стойност от 3 004,11 лева за периода от 06.12.2011 г. до 05.07.2012 г., обезщетение за забава на стойност 206,60 лева, разноски в производството – 300,53 лева и законна лихва върху

главицата до окончателното изплащане на сумата. За събиране на задълженията е образувано изпълнително производство № 20179100400107/2017 г. по описа на частен съдебен изпълнител Р. Р. с рег. № 910, вписан в регистъра на К. на частните съдебни изпълнители.

Задължението на жалбоподателката по гореописаното дело към 10.09.2019 г. възлиза на стойност 6 425,35 лева, като в сумата не се включва дължимата от длъжника по изпълнително дело пропорционална такса на частния съдебен изпълнител.

Нито в хода на административното производство по издаване на оспореното решение, нито пред настоящата съдебна инстанция жалбоподателката не сочи доказателства, от които да става ясно, че задължението е погасено.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на оспорване акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспорваното Решение Ж-211 от 25.03.2020 г. на КЕВР е постановено от компетентен държавен орган, в рамките на очертаната му от Закона за енергетиката материална компетентност, в предвидената от закона писмена форма, при спазване на установените процесуални правила и в съответствие с целта на закона.

По отношение на съответствието с материалния закон съдът счита, че решението е законосъобразно.

Видно от събраните в хода на административното производство доказателства електрическото захранване на обекта на жалбоподателката е било преустановено на 01.03.2012 г. на основание чл. 123 ал. 1 и ал. 3 от ЗЕ /в редакцията на ДВ бр. 54 от 2012 г., в сила към 01.03.2012 г./ и чл. 31, ал. 1 от ОУДПЕЕ на ЕСД /отм. от Пловдивски окръжен съд с Решение № 1214 от 24.06.2014 г./ поради натрупани неплатени задължения за консумирана електрическа енергия и мрежови услуги за периода от 06.01.2010 г. до 09.01.2012 г. Преустановяването е било извършено в работен и непразничен ден, в съответствие с чл. 59 от ОУДПЕЕ на ЕР ЮГ ЕАД.

Съгласно чл. 31, ал. 1 от ОУДПЕЕ /отм./ ЕСД не е било задължено да изпраща до жалбоподателката предварително уведомление за датата на преустановяването, тъй като в този случай клиентката е била уведомявана с фактурите за сроковете на прекъсването или ограничаването на снабдяване с електрическа енергия в случай на неизплащане на дължимите суми, включително и за сроковете за заплащане на електрическата енергия.

Съгласно чл. 123, ал. 1 от ЗЕ /редакцията от ДВ бр. 54 от 2012 г./, в сила към 01.03.2012 г., ЕСД /обществен снабдител/ има право да преустанови снабдяването с електрическа енергия за обекта поради неизпълнение на задължението за своевременно заплащане на дължимите суми по договора за продажба на електрическа енергия.

Съгласно чл. 124 от ЗЕ, възстановяването на преноса на електрическа енергия за имота може да бъде извършено след отстраняване на причините, довели до преустановяването му, а именно след като бъдат заплатени всички суми от жалбоподателката, свързани с доставената електрическа енергия, включително по изп. д. № 20179100400107/2017 г. по описа на частен съдебен изпълнител Р. Р. с рег. № 910, вписан в регистъра на К. на частните съдебни изпълнители.

Въз основа на изложеното дотук, съдът не констатира наличието на основание по смисъла на чл. 146 от АПК за отмяна на оспореното решение, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, предложение последно от АПК Административен съд – София-град, III отделение, 46-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. П. Ж.-Т., ЕГН: [ЕГН] срещу Решение № Ж-211 от 25.03.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № 11С-00-43 от 11.09.2019 г. като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: